

[Justitsministeren.]

ulovlige Strejker, end vi har haft hidtil, skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen; det ærede Medlem tænker jo, at det skal ske, som han ønsker, men det er ikke altid, saadanne Ønsker gaar i Opfyldelse, og nogen videre Indflydelse paa, hvad der skal ske, faar det ærede Medlem dog ikke, før han oplever en Tid, da han kan tale paa Arbejdernes Vegne. Det gør han nu, men ganske med Urette, og der er vist langt til den Tid, da han kan gøre det med Rette.

Leonhard Hansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for den Redegørelse, han her fremkom med. Den er for mig fuldkommen tilfredsstillende. Jeg er endda tilbøjelig til at tro, at den ogsaa vil være tilfredsstillende for det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen. Det vilde jo lyde utroligt, men jeg synes, at Justitsministerens Udtalelser var af en saadan Art, at det ærede Medlem vilde kunne føle sig tilfreds dermed.

Det er fuldkommen rigtigt, hvad Justitsministeren sagde, at for det kommunistiske Parti er enhver ulovlig Strejke først og fremmest Politik, og da der i § 3 udtrykkelig staar, at der kan foretages Indsamlinger til Støtte for politiske Partier uden Tilladelse, dækker det fuldt ud det, det ærede Medlem var fremme med, at man vilde kunne foretage Indsamlinger selv til Arbejdere, der er gaaet ud i saadanne ulovlige Strejker; og at det kommunistiske Parti skulde kunne tænke sig Muligheden af at faa Understøttelse til noget som helst fra andre end deres egne Medlemmer og dem, der læser deres Presse, naar de opfordrer dertil, kan jeg ikke tænke mig. Det har de sikkert heller ikke gjort hidtil.

Det ærede Medlem sagde, at det var ganske rigtigt, at Beløb, som indkom ved saadanne Indsamlinger, skulde benyttes til det angivne Formaal. Det forbavsede mig egentlig, at det var det ærede Medlem, der udtalte sig saadan, for samtidig nævnte det ærede Medlem bl. a. en Indsamling, der fandt Sted til Skotøjsarbejderne. Jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlem havde det ligesom Forbryderen, der kredser om Gerningsstedet, idet han nævnte Skotøjsarbejderne og en Indsamling, der var foregaaet gennem „Røde Hjælp“ til de betrængte Nakskov-Arbejdere. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, hvad der skete ved disse Indsamlinger. Opraabene lød, hvis jeg ikke husker meget fejl, paa følgende: Indsamling til Bidrag til Skotøjsarbejderne.

At det fik et noget andet Forløb, vil fremgaa af, hvad jeg nu skal nævne.

Indsamlingen fandt Sted gennem „International Arbejderhjælp“, der er en fuldkommen kommunistisk Underorganisation, og som med Bram og Brask opfordrede Arbejderne til at støtte dem, som Kommunisterne kaldte de forraadte Skotøjsarbejdere. Der indkom gennem denne Organisation ca. 650 Kr. Der var udsendt 1 500 Lister, hvoraf kun 43 figurerede paa Indtægtssiden. Hvor de andre er blevet af, har man ikke faaet noget at vide om. Det offentlige har Krav paa, mener jeg, at der føres Kontrol saaledes, at man, hver Gang der foretages saadanne Indsamlinger, faar at vide, hvad der er kommet ind, og hvor de Lister er blevet af, som man har sendt ud. Det vidner ikke særlig om Orden og System inden for det kommunistiske Parti, hvad der er sket her.

De Penge, som indkom, blev fordelt paa den Maade, at der blev ydet en Beklædningshjælp til et Skotøjsarbejderbarn, der skulde sendes paa Ferieophold. Man bevilgede dette Barn en Beklædningshjælp paa 25 Kr. Yderligere blev der bevilget Strejkebidrag i to Rater, den første paa 135 Kr., den anden paa 37½ Kr., dog ikke til Skotøjsarbejderne, men til Arbejdsdrengene hos et Metalvarefirma, Aktieselskabet H. A. Grubert & Søn. Altsaa, Opraabet lød paa en Indsamling til strejkende Skotøjsarbejdere, men man gav i to Rater Bidrag til strejkende Arbejdsdrengene.

Resten af Beløbet, ca. 385 Kr., efter at man først havde beregnet sig 10 pCt. i Administrationsudgifter af det indsamlede Beløb paa 650 Kr., blev indsat paa en Checkkonto i Landmandsbankens Hovedafdeling til Brug for fremtidige Arbejds-kampe af lignende Art.

At Skotøjsarbejderne ikke er netop vildt begejstrede for den Form for Indsamling og Understøttelse under en Konflikt, forstaar jeg saa udmærket godt, ligesom jeg forstaar, at Det kommunistiske Partis egne Revisorer kritiserede denne Form for Understøttelse. At Revisorerne blev ekskluderet af Partiet, nævner jeg kun i Forbigaaende; vi ved jo for Resten, at saadan foregaar det som Regel inden for dette Parti. Det skete med Revisorerne, da de ikke vilde revidere Regnskabet for disse Beløb, der var indkommet ved Indsamlingen, der var foregaaet under „International Arbejderhjælp“.

Paa samme Maade gik det med „Røde Hjælp“. Efter at man havde provokeret Nakskov-Arbejderne op, indsamlede man et